



עליון הכפר

שנה טובה !!



2021 אוגוסט

גיליון 103



משולחן היו"ר

חברי הוועד ואנכי
מאחלים לכל התושבים
שנה טובה ומתוקה,
שנה של שול, פריחה ובריאות איתנה,
ושנה לימודים פורייה ומוצלחת
לתלמידים ולרצי הענים.
שלכם, יורם



תודות

אנו מוקשים להודות למתנדבים שהעזו למכירות היישוב, בדברקות
ובהתמדה ועזרו לאחלי ולאריאלה בחלוקת הדואר בשבועות שבהם
רחל נעדרה מעבודתה.

תודה מיוחדת לעליזה ברקן שהעידה כמעט מדי יום לחלק את
הדואר ולזאב ודולב ונסוהר שמיינו דואר במשך שעות וימים.
תודה לתושבים שנתנו ובאו בימים שבהם היה לחץ והקלו על כל
העושים במלאכה.



ולבסוף, תודה לתושבים שזילו הבנה וסבלנות.



מועדי תפילות בחגי תשרי

קהילת בית הכנסת רמות השבים מאחלת לתושבי הכפר

שנה טובה ומאושרת

אנו מזמינים את תושבי הכפר לקחת חלק
בתפילות חגי תשרי תשפ"ה הבאים אלינו לאוהל.

גם השנה התפילות תתקיימנה בצל מגפת הקורונה. באי בית הכנסת מתבקשים לעטות מסיכת פנים. מספר המתפללים יוגבל לתקנות משרד הבריאות ובהתאם לכך המניין יתפזר חלקו בתוך בית העם וחלקו מחוץ לבית העם.
תפילת כל נדרי בערב יום כיפור ותפילת נעילה במוצאי יום הכיפור תתקיימנה באוויר הפתוח במגרש הספורט.
את התפילות יובילו החזנים יוני טוקייר וישראל שוץ.

תפילות ראש השנה:

ערב ראש השנה, (יום שני, 6.9)

07: 30 - שחרית, התרת נדרים

18: 40 - הדלקת נרות, מנחה, דברי תורה וערבית

יום א' של ר"ה (יום שלישי, 7.9)

07: 30 - שחרית

10: 15 - קידוש קל, תקיעה בשופר ותפילת מוסף

18: 30 - מנחה ותשליך

19: 30 - ערבית לחג

יום ב' של ר"ה (יום רביעי, 8.9)

07: 30 - שחרית

10: 15 - קידוש קל, תקיעות שופר ומוסף

18: 30 - מנחה

19: 30 - ערבית והבדלה

תפילות יום כיפור:

ערב יום כיפור (יום רביעי, 15.9)

07: 30 - שחרית והתרת נדרים

13: 30 - מנחה

18: 28 - תחילת הצום

18: 40 - כול נדרי וערבית

יום כיפור (יום חמישי, 16.9)

07: 30 - שחרית

10: 15 - יזכור (זמן משוער)

17: 00 - מנחה

18: 15 - נעילה

19: 25 - תקיעת שופר, ערבית, הבדלה וסיום הצום.

תפילות חג סוכות:

(ניתן לרכוש סט של ארבעת המינים במחיר מוזל במכולת בהזמנה מראש)

ערב חג סוכות (יום שני, 20.9)

18: 20 - הדלקת נרות, מנחה, דברי תורה וערבית

סוכות (יום שלישי, 21.9)

08: 00 - שחרית

10: 30 - קידוש קטן בסוכה

18: 15 - מנחה

19: 15 - ערבית

ימי חול המועד (ימים רביעי-שישי, ראשון

ושני, 22-27.9)

07: 30 - שחרית

18: 15 - מנחה

19: 15 - ערבית

תפילות שמחת תורה:

הושענא רבה, ערב שמחת תורה (יום שני, 27.9)

07: 30 - שחרית

18: 10 - כניסת החג, מנחה, הקפות של ערב החג

וערבית

שמחת תורה (יום שלישי, 28.9)

08: 00 - שחרית והקפות עם ספרי התורה וקידוש

11: 00 - יזכור (זמן משוער) ומוסף

18: 00 - מנחה

19: 10 - ערבית והבדלה

בהרכת תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה.
שנה טובה!



השתתפות בצער

- הוועד משתתף בצערה של משפחת דוד במות אריה דוד ז"ל.
- הוועד משתתף בצערה של משפחת פרידמן במות דנאי זאב פרידמן ז"ל.
- הוועד משתתף בצערו של גילי ברזילי במות אביו ז"ל.



רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב.



על הספר: אחותי גרה על מדף האח / אנאבל פיצ'ר

כאנית ק"ו

איך חיים עם המוות? המוות הוא חלק מהחיים. דרכם של החיים להסתיים במוות. זה הטבע, וזה טבעו. אולם איך מתמודדים עם האובדן של אדם יקר ואהוב? איך ממשיכים בחיים, כשאותו אדם משמעותי בחייך פשוט עוזב? אולי השאלה שצריכה להישאל היא איך מתמודדים עם אובדן? כי ניתן לאבד מישהו יקר ואהוב מבלי שהוא יעבור לעולם שכולו טוב. הוא יכול להתגורר בעיר הסמוכה או במדינה רחוקה, ועדיין תהיה קיימת לגביו תחושת אובדן. ויותר מכל, איך מתמודדים עם הגעגועים העזים לאדם שאיננו. איך אפשר למלא את החלל שנפער. את הריק האכזר. את הכאב הבלתי נסבל, שממאן להסתלק והופך לחלק מהיומיום.

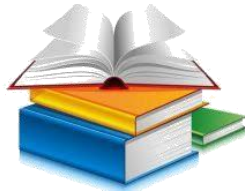


איך מתמודד ילד עם אובדן? ואם אותו ילד חווה מספר אובדנים בזה אחר זה? מהם הכלים שעומדים לרשותו של ילד, שאת האובדן הראשון הוא חווה בגיל חמש. ובזמן שהסיפור מתגלגל הוא בן עשר. זהו ג'ימי גיבור הספר המטלטל הזה, שמביט אל העולם שסביבו בעיניים של ילד ועם הרבה, הרבה שאלות לא פתורות. הספר שעוסק בנושא כל כך עמוק וטעון קל הרבה יותר לקריאה כיוון שהוא כתוב מנקודת המבט של ילד ואולי גם בשפה ילדותית משהו. וכל זה אינו גורע מעומק העיסוק בשאלות נוקבות של אובדן, מוות, התמודדות ויותר מכל הבחירה בחיים.

בשני העשורים הראשונים של חיי לא פגשתי במוות בצורה ישירה. אחר כך הכרתי את האיש שלי, שמשפחתו סבלה אובדנים רבים ולמרות זאת תמיד הייתה משפחה שבחרה בחיים. ככל שמתבגרים יותר ויותר אנשים אהובים ומשמעותיים נוטשים את חיינו ומשאירים אותנו עם הבחירה. להתמקד במוות, להאדיר ימי זיכרון, להתמקד בימי אבל, ולהתמיד באזכרות או אולי לזכור את ימי ההולדת של אהובינו. להתכנס בימים אלה ולהזכיר את כל מה שאותו אדם נתן לנו בחייו, עד כמה הוא היה משמעותי לנו ולספר עליו לבני המשפחה הצעירים, שלא הכירו אותו בחייו או שהיו צעירים מדי לזכור אותו. ואני... בוחרת בחיים, בוחרת ביומולדת.

השבוע הוא יום הולדתו של אבי, שנפטר לפני תריסר שנים. אילו היה חי הוא היה חוגג אתנו את יום הולדתו השמונים ושבעה. אך כיוון שהוא לא איתנו נהגתי לכנס את כל בני המשפחה בסופ"ש לארוחת ערב משותפת. סיפרנו עליו, דיברנו על חייו ושיחקנו ביחד את המשחק שהכי מזוהה אתו - דומינו. ילדיו ונכדיו זכו לשעות ארוכות של עונג במשחקי הדומינו ודומינו חמש. ואלה שלא זכו לומדים את המשחק. הצעירים ביותר מתחילים בדומינו עם ציורים וכל השאר טורניר דומינו של כל בני המשפחה. השנה לא נתכנס.





הספריה הקטנה

כלנית ק"ן

השבוע קיבלתי אוצר. התקשרה אליי מרים ליור שגרה שנים רבות ברמות השבים ועכשיו – בבית גיל פז בכפר סבא. בביקורה בכפר ראתה את הספרייה הקטנה ברחוב הברושים, שנמצאת סמוך לבית ילדיה, התלהבה מאוד שכן היא פעילה בספרייה בדיוור המוגן ואוהבת ספר. בשבועות האחרונים היא עושה סדר בספרייה שלהם והציעה לי לבוא ולקחת את הספרים הכפולים שיש להם. נסעתי בשבת וקיבלתי עגלת סופר מלאה בספרי קריאה מעולים. בסבב הבא שאעשה בימים הקרובים אניח אותם בספריות הקטנות הפזורות בכפר. מזמינה אתכם לקחת ספר, להניח ספר אחר. אם יש לכם מספר רב של ספרים צלצלו אלי ואבוא לאסוף. 054-6302336.

שנה טובה ומתוקה
שנת קריאה



מפנקסו של חזן בית העם

She Akre

'על סף השנה החדשה'

"בעמדנו על סף השנה החדשה
הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה
במצב של תקווה והתעודדות
לעומת כל הדיכאון אשר עבר עלינו
בשנה זו העומדת לחלוף
ממעמקי הלב נאמר:
'תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה'

דומה לנו שהננו מחולקים לשני מחנות
'חרדים', ו'חפשים'
שמות חדשים אשר מאז לא היו רגילים אצלנו
והלוואי שנוכל להשכיח מאתנו
ההבלטה של שני השמות
סותמת את הדרך
של התיקון וההשתלמות משני הצדדים

הננו צריכים להחליט
כי כוח כמוס של צעידה לטובה
ישנו בכל המחנות ובכל אישי האומה
נתוודע איש אל אחיו בשם 'ישראל' הכללי
לא בשם מפלגתי ומחנתי

נדע שיש לנו בכל מחנה הרבה מה לתקן
והרבה מה לקבל מהאור והטוב זה מזה
ותתקיים בנו התפילה המקודשת:
'ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם' "

[ציטוט ממאמר של הרב קוק, בדילוגים
קלים, ההדגשות שלי
פורסם בכתב העת "היסוד"
18.9.1933

ונאים הדברים בימים ההם ובזמן הזה
שנה טובה ומתוקה לכל תושבי הכפר]



על הספר "מסעות מור החמור" מיכל בירן (לבית קלימון)

"מסעות מור החמור" הוא ספר ילדים שכתבה הסופרת והמשוררת לאה גולדברג לפני יותר מ-70 שנה. הוא מתאר בחרוזים את טיוליו של מור החמור בעיר ובכפר. מור מתפעל "מכל עיר, וכל גן וכל פרח", מהתרנגולות שבלול שהן "מסכנות, כל היום הן על שתיים, מה טוב לחמור על ארבע רגליים!"... לבסוף, הוא חוזר "לאמא....המסכנה שכל כך דאגה עד היגיע בנה"...

המהדורה הראשונה של הספר הוצאה על ידי ספרית הפועלים והוצאת מקרא סטודיו בשנת 1951, מהדורה המעוצבת בצורת ספר גדול ומרשים, שבו המלל שזור בציורים צבעוניים ומושכים את העיין מעשה ידיה של הציירת רות שלוש.

ומה לי ולמסעות מור החמור? לפני יותר מ-70 שנה הסתובבה "סבתא טרודה"- גרטרוד קלימן ז"ל, בתל אביב, העיר הגדולה, לשם נסעה "מהכפר" - רמות השבים. עברית לא ידעה, רק גרמנית דיברה. בחלון ראוה ראתה סבתא את הספר הגדול והמרשים וקנתה לי אותו, ליום הולדתי השני.

אמא שלי - "סבתא מרגנית" קלימן ז"ל לבית מוסבכר, אהבה את הספר במיוחד, הקריאה אותו לי ולשלושת אחיי שוב ושוב ושמרה עליו היטב.



כשנולד דודי, בני הבכור, לפני יותר מ-50 שנים, העניקה לו אמא את הספר וכך נהנו ממנו הוא ואחיו, וכעת גם נכדיי.

לימים, שכפלתי מספר עותקים מהספר וזכיתי להעניק אותו בלוי הקדשה ליקירי וחבריי.

נולדתי וגדלתי ברמות השבים. אחיי חיים בישוב, הקימו בו משפחות, מתגוררים בחלקות או בבתים של סביי וסבתותיי - ממייסדי הישוב - משפחות קלימן ומוסבכר.

זו הסיבה שאני נרגשת להציג את הספר הזה ב"עלון הכפר" כדי שילדיי הכפר ואחרים אולי ייהנו גם הם מפגישותיו של מור החמור עם העופות, הדייגים, החתולים, העיר הגדולה ועוד.

בברכת שנה טובה ובריאות איתנה.
מיכל : 052-3461336



אגרת מנווה צאלים

סנת זולן

שנת הלימודים החלה, ורגע לאחר שנפרדנו מהבוגרים הטריים. כמו בכל שנה, היה מרגש ומורכב להיפרד מהנערות והנערים העומדים לפני הפרק הבא בחייהם. בתפר שבין השנה הקודמת לחדשה, אנו מזמינים אתכם, השכנים שלנו, להכיר אותנו קצת יותר, ומאחלים לכולכם שנה רגועה ובריאה.

סיכום שנה בנווה צאלים

השנה התאפיינה בשינויים רבים ומהירים, שהכריחו את כולנו להסתגל למציאות משתנה ולהגבלות רבות ובלתי צפויות. במהלך "שומר החומות", בטווח הטילים, ראינו עד כמה אירועי השנה החולפת העצימו את הקשיים הנפשיים והחרדות שהילדים מתמודדים איתם, והציפו הרבה דאגה לבית וחרדה לקרובים. עסקנו הרבה בשאלה כיצד להקנות ביטחון, ואיך להפוך את הילדים לשותפים ליצירת מרחב מוגן, כדי להחזיר להם חלק מהשליטה במצב, ולסייע גם לאלו המתקשים להתפנות למרחב המוגן כשצריך, ולאלו המתקשים לעזוב אותו.



שירת מרפסות בסגר, זוכרים שהיה דבר כזה?



מנגד, בקיץ מגיעים למעון חלק מהבוגרים המעוניינים להשלים בגרויות. זה תמיד מרגש ומחזק לראות בוגרים מכל מיני שנים, חוזרים למעון במסגרת מסעם האישי שלאחר השהות בנווה צאלים. בהקשר זה, מוזמנים לקרוא את הדברים היפים שכתבה יפית אבס, מנהלת בית הספר, לבוגרות ולבוגרים הטריים:

הפשטות היא הדבר הקשה ביותר להשגה באומנות, במדע וכמעט בכל תחומי החיים. היא גם מאוד לא אטרקטיבית ולא מרשימה, לכן רוב האנשים זונחים אותה, או מחפשים נתיב לברוח ממנה באמצעות שדרוג, תחכום, שכלול ועדכון על פי צו השעה והאופנה.



וכאן בנווה צאלים כמעט במהופך מהמקובל, המקום פשוט, לא משודרג ובטח שלא עדכני במראהו, המנחות והמנחים בו מאדירים פשטות ולא מפסיקים לשאוף אליה. גם אתם בנות ובנים כשהגעתם לכאן שאפתן בסתר ליבכם למטרה מאוד בסיסית להיות פשוט אתם, אתן, הוא או היא.

כולכם תעידו שהפשטות הזו לא חסכונית ולא סלחנית, היא תובעת מכן עבודה קשה, היא חזרתית, אפרורית ונחבאת אל הכלים. יש בה רגעי כאב, צער ובלבול. מסלולה המפותל עובר דרך שירים שכתבתם, קשרים שיצרתן, שבילים שטאטאתם בכל בוקר ובוץ, הרבה הרבה בוץ אליו נכנסתם.

פשטות היא בפירוש לא נסיגה אחורנית, אלא הבסיס להתפתחות. לכן יש לה מחיר, היא דורשת להסיר הגנות כתנאי הכרחי וקשוח על מנת להגיע ליסוד, לגרעין ולאמת של כל אחת ואחד מכם. וכשזה קורה, מתאפשרת קרבה, נוצר אמון ומתעוררת תקווה.

[...]

עם הזמן גיליתן שאין כאן פעילויות נעלות או נחותות, לימודי פילוסופיה שווים בחשיבותם לניקוי כלובי החיות. חתרתן לעולם שיוויוני. בצניעותכם אפשרתם מפגש פשוט ואמיתי בין אדם לעצמו ובין אדם לאדם ולא רק כשהיה נעים ונחמד אלא בעיקר כשכעסותם והתאכזבתן מעצמכן ומאתנו. לאט לאט לצד הייחודי והשונה, ניבט מעיניכם גם המשותף והדומה. וכך מאותם רגעי פשטות צמחה אצלכן מבפנים הנאה ומשמעות.

[...]

לקראת היציאה אתם מצוידיים בעוגנים לעת סערות. יש בכם סבלנות, כישרון ופתיחות לשמוע את הצד השני, כי כל אחת ואחד מכם רואה מולו בן אנוש. מתוך הניסיון העשיר שלכם בתיקון האתמול, תוכלו לשפר במקומות טעוני שינוי בקהילה, תמצאו שבילי ביניים וחיבורים, תהיו המבוגר האחראי ותפגינו את מה שיש בכם.

החברה שלנו כל כך זקוקה לנשים ואנשים כמוכם. תודה רבה ילדות וילדים יקרים, שהנחתם אותנו והוריתם לנו את הדרך אל נפשכם.

ולכם ההורים, כל הצוות במעון גדוש בהערכה על שנתתם בנו את אמונתכם גם מרחוק, אנו מודים לכם על הצעידה המשותפת במסע של ילדיכם.

ולסיום,

אני פונה אליכם הבוגרים.

במעמד זה אתם מקבלים את עצמכם!

זהו התואר החשוב ביותר שהענקתן עבור מי שאתן.

עצמיותכם, תגור אתכם, תלך איתכם לעבודה, למערכות יחסים שתנהלו, להורות העתידית, והיא זקוקה תמיד לתקינות מתמדת.

שמרו על עצמיותכם המתפתחת והמשתנה, צאו לדרככן בצעד הרבה יותר בטוח מכפי שנכנסתם לפה.

ואל תשכחו לחזור לבקר

פשוט נחכה לכם.

בהצלחה.

איך מייצרים את הפשטות שעליה כתבה יפית? בנווה צאלים התפתחה מתודה שלמה לבניית עמוד שדרה יציב, מתוך הכרה בחשיבות של הפשטות, ובעבודה הקשה בדרך אליה. לדרך הזו קוראים אצלנו "תיקון ותקינות", ועליה נרחיב בפעם הבאה...

שנה טובה, והמשך (או חזרה) לעבודת התקינות של התמדה, התמודדות ושאיפה לפשטות.

נאיתנו בנווה צאלים



חדשות ועדכונים מבריכת השחייה

סנת קהילי

השנה אנחנו חוגגים עם מיכאל וייסמן, מנהל הבריכה המיתולוגי, המסור והנאמן שלנו, יומולדת 70 ו- 36 שנים בניהול הבריכה.

בשם כל התושבים אנחנו מברכים אותו באריכות ימים ובריאות טובה והמשך עשייה ברוכה, שהפכה במהלך השנים, בנחישות וברגישות הראויים, את בריכת השחייה שלנו לפנינת הכפר המיוחדת כל כך, שאין דומה לה בכל האזור. מזל טוב 🍷🍷

אז מה היה לנו בחודש שחלף?

פנינת הכפר שלנו שהייתה במהלך כל העונה מלאה ושוקקת חיים במשך כל ימות השבוע ובכל שעות הפעילות שלה, מלאה עוד יותר בחודש אוגוסט, עם סיומן של כל הקייטנות והמסגרות הפעילות לילדים.

חוג ההתעמלות במים ממשיך להתקיים בימי רביעי בבוקר. מוזמנים. ות להצטרף.

חוג חדש ביוזמת תושבים, של אימון ושיפור שחייה למבוגרים, החל לפעול בימים ראשון ושלישי בערב.

במהלך ימי אולימפיאדת טוקיו, הטלוויזיה במזנון העבירה באופן קבוע את השידורים משם ויצרה הווי מיוחד סביבה, של ילדים ומבוגרים.



בסוף יולי אירחנו במתחם הבריכה את גרעין אחים 32 של האיחוד החקלאי, לכבוד סיום שנת השירות המאוד מאתגרת שהייתה להם השנה.

לכפר שלנו יש נציגות מכובדת בגרעין כל שנה, לאורך כל שנות קיומו ואנחנו שמחים לתרום את חלקנו הצנוע, בשם התושבים, לרווחתם.



ב - 18.8 נכנסו לתוקף מגבלות התו הירוק, המחייבות בדיקות קורונה עדכניות גם לילדים בגילאי 12-3, וחלות הפעם באופן תמוה גם על בריכות השחייה.

הורים רבים בחרו מסיבות מובנות להימנע מלעבור עם ילדיהם את התהליך המייגע של המתנה ובדיקה, ולכן נמנעה מהם לצערנו האפשרות לבלות ולהתרענן בבריכה, בחום ובלחות של סוף אוגוסט. לפיכך הנוכחות בבריכה מאד דלילה גם בסופי שבוע, לידיעת המתרחצים והשחיינים המבוגרים, שהצפיפות לפעמים מרתיעה אותם.



בסוף אוגוסט חגגנו כמיטב המסורת עם ילדי רמות השבים וכפר מל"ל העולים לכיתה א'. מפאת מגבלות התו הירוק, העברנו השנה את המפגש לגן המייסדים, שבהקשר לנושא, ניטע באוגוסט לפני 27 שנים, ע"י זוגות של מייסדים וילדי הכפר, שעלו אז לכיתה א' וכיום הם בני 33.

כבכל שנה, לקראת ראש השנה, ארזנו 120 מתנות לחיילים ושינשינים שלנו, תושבי רמות השבים ובוגרי הלול מכפר מל"ל והיישובים הסמוכים לנו. המתנות נרכשו מעמותת "מקום קטן בלב", המעסיקה אנשים עם מוגבלויות וצרכים מיוחדים, כחלק מהתרומה שלנו לחברה שסביבנו. את המתנות יחלקו לבתים, בשם התושבים בסופ"ש הקרוב, הייבניקים שלנו, שבשנה הבאה יצטרפו למעגל המקבלים.

בהרכת שנה טובה, שתהיה שזרתית ובריאיה,
שנה שלום, שלווה ובטחון לכל התושבים,
שנה של תקווה והזמנת חלומות לכלל ואפרט.

מוזמנים להמשיך לבוא, לבלות ולהתרענן בפנינת הכפר שלנו, במהלך חודש חגי תשרי.

חז nne 🍏🍐🍎



עדכון נוער

גל בר נס, רכבת הנוער

אז מה היה לנו הקיץ?

אחרי כל ההכנות והלילות הלבנים יצאנו למחנה קיץ !!!



הגענו ליער לימורים עם אש (סגול) בעיניים והתרגשות שיא.

בנינו, כפתנו, תלינו תפאורה והכנו את השטח לכבוד השכב"צ החמודה שלנו שהגיעה ביום חמישי. ביחד עברנו פעולות ותכנים בהובלת השכב"ג, כל שכבה התנסתה בבניית מבנה שכבתי בנושא המחונני, בילו בפארק חבלים, עברו פעילויות בחדר נושא ועשו כיף חיים לא נורמאלי.

בראש ובראשונה אנחנו רוצים להתגאות בצוות המוביל והשכב"ג המהממת שלנו שהרימה מחנון לתפארת, עבדה קשה והתוצאות מדברות בעד עצמן:

מקום 1 בפני מחנון, מקום 2 בבטיחות, מקום 3 בבלת"ס הדרכה (מתוך 8).

ב- 29-30.7 כיף צוות 2021!

יצאנו השכבה הבוגרת ליומיים חווייתיים במיוחד שהתחילו באקווה כיף בכנרת (מתנפחים ענקיים על המים), משם המשכנו לקייקי כפר בלום, סגרנו את היום על האש ובערב חברתי. התעוררנו בבוקר ונהנינו מארוחת בוקר ישראלית, הכנו סנדוויצ'ים לדרך ויצאנו למסלול אופניים ייחודי במינו לאורך החצבני ואפילו נכנסנו למים הקפואים. סיימנו את היום באבטיח על גדות הנהר ונהנינו מרגעים אחרונים ביחד...



ב- 8.8 יצאנו שכבות ח' עד י"א לקורס מדצ"ים.

הקורס שאורך שבוע הוא הכשרה מקצועית של חניכי השכבה הבוגרת בהדרכה וניהול של הנוער בסניף. בקורס החניכים מתחלקים לזוגות ומצטרפים לקבוצות ביחד עם חניכים מסניפים אחרים, מה שמאפשר גיבוש ארצי וגם למידה של הנורמות בסניפים אחרים ואיך אני יכול לשפר ולהפוך את הסניף שלי למקום טוב יותר.



אחרי הקיץ המטורף (מאוד) שעברנו, אנו נרגשים להתחיל את השנה החדשה.

ביום שני האחרון (30.8) הכנסנו את שכבת ט' החדשה לצוות באירוע השבעה בהובלה של שכבת י"א. היה מרגש ומהנה.



מאחלים לכל התושבים שנה טובה ומתוקה,
ובהצלחה בשנת הלימודים הקרובה לכלל ילדי הכפר!
מחכים לכם בלול אשור שנה מאורפת!





לקראת תערוכה

נופי הכפר: תושבים יוצרים בעדשה ובמכחול

תערוכת החוצות החדשה הנפתחת בכפר לקראת ראש השנה ב'שביל התערוכות', חורגת הפעם ממנהגה, ואינה מבוססת על חומרי הארכיון או אלבומי התמונות של המשפחות.

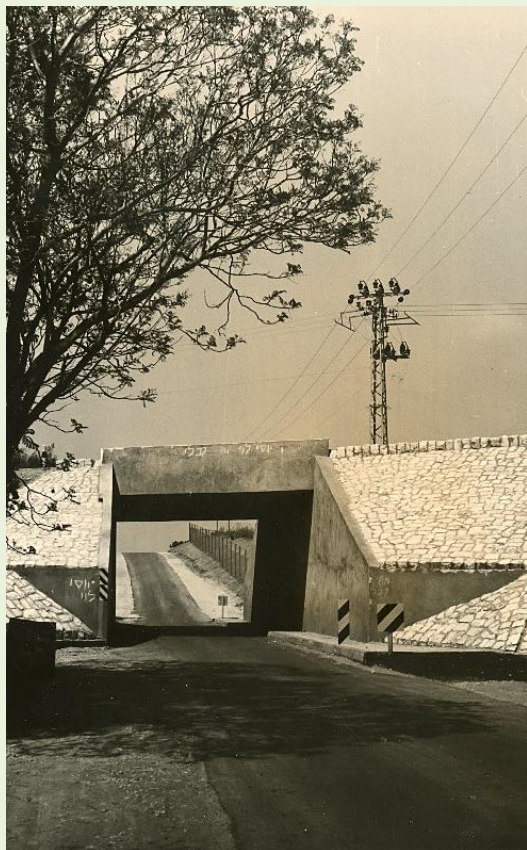
התערוכה השנה מציגה את מראות הכפר כפי שהם ניבטים בעבודות ציור או צילום של תושבי רמות השבים.

המשימה לא הייתה קלה על אף שכך נראה היה בהתחלה. ביקשנו להתמקד בתושבי הכפר בעבר או בהווה, העוסקים בצילום או ציור (בטכניקות שונות) שהנציחו ביצירתם את נופי הכפר, שבמרחב הציבורי או בחצרותיהם הפרטיות, ללא דמויות.

ביקשנו למצוא את אותם יוצרים שמטרתם לא הייתה תיעוד חיי הכפר אלא 'מעשה אמנות'. צלמים מהשנים הראשונות של הכפר לא היה פשוט למצוא, גם אם קיימות באלבומים שלנו תמונות ראויות, בעותקים שהגיעו לאלבומי הארכיון לא מצוין בד"כ מי הצלם, למעט תמונותיהם של **מרגוט וארתור יוסף** שרובן חתומות מאחור - תערוכת עבודותיהם הייתה התערוכה האחרונה שלנו, והוצגה פה עד אוגוסט.

צלמת נוספת שהתגוררה בכפר הייתה **האני (חנה) ירשבסקי**, כאשר הגיעה לרמות השבים בשנות השלושים כבר הייתה לאחר לימודי צילום בגרמניה. את תיק עבודותיה המסודרות ומקוטלגות באופן מעורר כבוד קיבלנו למשמרת לקראת התערוכה הנוכחית ואנחנו מקווים להציג גם בהזדמנויות נוספות.

הציירים עוסקים לעיתים במלאכתם רק, או בעיקר בין כותלי ביתם, היינו זקוקים למידע אודותיהם, וזה הגיע אלינו ממקורות שונים ומגוונים.



הפנייה הראשונה שלנו לאמני הכפר הייתה בעלון כבר לפני כמה חודשים, כשהודענו על פתיחת גלריה חדשה אצלנו בכפר וחיפשנו משתתפים בתחומי האמנות הפלסטית. זו הייתה ההיכרות הראשונה שלנו עם ציירים וצלמים עכשוויים - מתושבי הכפר. את כל העבודות שקיבלנו (בלוח הזמנים שעמד לרשותנו) הצגנו בשמחה, בתערוכה הנוכחית.

עבודות שנותרו מחוץ לתערוכה הן עבודות נוספות של תושבים שעבודה אחרת שלהן כבר מוצגת בתערוכה, חלקן פה בכתבה.

האני ירשבסקי, המעבר מתחת לכביש 4, 1970



בהתבוננות במבחר התמונות שקיבלנו לתערוכה אפשר לומר שמקומות מסוימים הינם "פוטוגניים" יותר, אלה לכדו את עינם של כמה וכמה אמנים, בהם מקומות כמו אבו קישק, עמוד החשמל המיתולוגי או הסילו הניצב בגאון במרכז הכפר.



עינב חג'ג', השדה מאחורי הבית, 2016



דקל אבסידריס, אל על, צבעי אקריל, 2020



התערוכה מאפשרת הצצה אל נופים שאינם עוד, חזות פני כפר שהשתנתה ומראות חדשים אשר הפכו ל'נוף שלנו', כאילו היו פה מאז ומעולם.

אנחנו בטוחות שחיים בינינו עוד יוצרים רבים ומוכשרים שלא הצלחנו לגלות, ובעתיד עוד נזכה ליהנות מפרי עבודתם.



**נעמי אגם, אקליפטוסים באבו קישק ליד הבאר,
גירים על נייר, 1995**



**רחל נבט, הצריף של משפחת שטרן
צבעי מים, תחילת שנות האלפיים**





אחרי מות משה חיו 1962-2021

מתוך ההספד של דפנה חיו:

משה שלי.

אני לא זוכרת את עצמי בלעדיך. כמעט 40 שנה כשאנחנו יחד, גוף ונשמה מחוברים ותמיד אתה אומר לי:

"תמיד כשאנחנו יחד, אנחנו עולם ומלואו".

ועכשיו עולמי חרב, ומלואו נשאר בודד.

בפעם הראשונה שנפגשנו בצבא הגעתי חיילת חדשה בבסיס שלא יודעת מימינה ומשמאלה ואתה הארת לי פנים בחיוך ואמרת "שלום, אני חיו, את צריכה עזרה?"

הבעל היפה שלי, טוב הלב, הרגיש והעדין כל כך אציל הנפש איננו עוד.

עברנו חיים שלמים יחד יד ביד, הספקנו לחיות חיים בתוך חיים,

חיי משפחה ועבודה, לצד חיי קהילה ובית הכנסת.

חיינו ממסע למסע בדרך לא דרך, ותמיד צמודים,

מחזקים אחד את השני וצומחים ממשבר לשמחה.



מערת המכפלה, 2013

מיום שהכרנו, תמיד היינו מוקפים באהבה סביב ראשך תמיד הילה של אור שמושכת אנשים אליך, שרק רוצים להיות סביבך, לדבוק בשמחת החיים שלך, להנות מהאוכל הטוב והמפנק שלך, ובעיקר להנות מהחוכמה, חוכמה!

כמה חכם ונבון אתה. בכל שאלה ששאלנו, תמיד קיבלנו תשובה מלאה ומענה.

היתה בך הכרת הטוב, היית עניו וצנוע וחרוץ מאין כמוך.

גם את מסע החזרה בתשובה חווינו יחד, עברנו אותו וצלחנו את כל הקשיים שהיו בדרך וגילינו אור גדול.

את תפילות השבת היית מוביל בשמחה ובריקודים ובשירה ענקית שכל כך אתה אוהב!

שרת "לכו נרננה" והכנסת את השבת בקדושה ושימחת כל כך הרבה אנשים.

צעדת לבית הכנסת כל שישי שבת ולכולם הארת פנים בדרך "שבת שלום, שבת שלום", מתן בסתר וצדקה ועזרה לכל אדם באשר הוא - היו דרך חייך.



הילדים שלנו הם נשמת אפיק. לנו רצית לתת את הכל ותמיד בטלת את עצמך בשבילנו. גידלת אותי בעשר אצבעותיך, לימדת אותי כל מה שידעת על החיים, עטפת אותי באהבה ענקית, כיבדת אותי יותר מכל העולם.

כל כך הרבה פעמים בורא עולם עזר לי להציל אותך וגם הפעם חשבתי שגם הפעם תתעורר, אבל זה לא קרה.

באמת משה, עשיתי את כל מה שיכולתי כדי שלא יכאב לך, כדי שלא תפחד, כדי שתבריא, אבל כבר לא היו בך כוחות לסבול יותר. המילים האחרונות שאמרתי לך היו: "משה אתה אורי ועורי, רציתי תמיד להיות תחת העור שלך, והיית כל חיי"



בחטונה של הגר, 2019

בחומש בראשית נאמר "ויצא יעקב מבאר שבע". המפרשים שואלים מדוע התורה מדגישה את יציאת יעקב.

מפרש רשי, כשצדיק מסתלק ממקום, מרגישה כל העיר. פנה הודה, פנה זיוה, פנה הדרה, הזיו וההוד של המקום ניטל ממנו החיסרון הינו לא חיסרון פרטי אלא שבר של כולם.

יהי זכרך ברוך, משה חיו, נוח על משכבך בשלום ותהיה בשמחה.



משה מכין כיבוד לכל הכפר במכולת, 2003

נכתב ע"י דפנה חיו
התמונות באדיבות משפחת חיו

עריכה: איריס מורג





אחרי מות...

אריה דוד 1950 – 2021

אריה, בנם של אברהם (אדולף) ושרלוטה (לוטה) דוד נולד ברמות השבים בשנת 1950 להוריו, ילידי המבורג, גרמניה. בגלל קשיי החיים תחת השלטון הנאצי, הוריו עברו בשנת 1937 למילאנו, איטליה. שם נישאו ובשנת 1938 נולדה אחותו הגדולה מריון. כשאיטליה הצטרפה לצדה של גרמניה הנאצית, הם החליטו בשנת 1939 לברוח מאיטליה, נטשו את כל רכושם ועלו ארצה, לאחר שבמאמצים רבים השיגו אשרות. משפחת דוד הגיעה לרמות השבים, רכשה חלקה ברחוב שרת והקימה עליה בית ולול הטלה.



אריה גדל בין האפרוחים והתרנגולות במשק של הוריו, ונמנה עם חניכי תנועת הנוער "המחנות העולים" בכפר. הוא למד בבית הספר היסודי לילדי עובדים בכפר מל"ל – אהרונוביץ' ובסיומו עבר לבית ספר מקצועי ולמד במגמת מכונאות.



אריה ומריאן בחצר הבית, 1952



אריה והוריו, 1954



זמן קצר לאחר גיוסו לצבא, בהיותו בקורס מ"כים, הוא נפצע והיה מאושפז תקופה ארוכה בבית חולים ובהמשך עבר שיקום ארוך. למרות הפציעה, אריה המשיך לשרת במילואים. בשנת 2003, הוא אף קיבל את אות מלחמת ההתשה.

עם שחרורו מהשיקום, בסוף שנות השישים, אריה החליט לעזור להוריו שהתבגרו, ולקח על עצמו את ניהול המשק. הוא התקבל כחבר באגודת "אל על" (במקום הוריו) וכיהן מספר שנים בוועדת הביקורת של האגודה. אריה היה פעיל מאוד במשמר האזרחי ולאחר שהתמיד בהתנדבותו במשך שנים, זכה לקבל את "אות המתנדב". האות הוענק לו בטקס חגיגי בבית הנשיא יצחק נבון.

אות המתנדב למשמר האזרחי, 1986



אומרת חבצלת רעייתו: את אריה יקירי הכרתי במסיבה בבית ההסתדרות ברעננה, שהיה מקום הבילוי האזורי באותה תקופה. לאחר שנת חברות נישאנו בשנת 1972, ונולדו לנו ארבעה בנים: אבי ב-1974, אלון ב-1978, עדי ב-1983 ועודד ב-1992, כולם גדלו והתחנכו ברמות השבים.

לאחר נישואינו התגוררנו זמן קצר בהוד השרון ואז עברנו לכפר. בשנים הראשונות התגוררנו בבית הוריו של אריה ואימו עברה להוד השרון, ובשנת 2002 בנינו בית שני על החלקה כשבסמוך לבית הישן היה גן הילדים שלי.

הוריו של אריה התחנכו בבתי ספר דתיים, ומשכך אריה גדל בבית מסורתי. ברמות השבים אביו היה הגבאי של בית הכנסת ואימו הייתה מסייעת בהכנת השקיות לילדים בשמחת תורה, במקביל להתנדבויות רבות ולפעילות בחברה קדישא.



אריה וחבצלת, 2019

בהתאם למסורת המשפחתית, אריה היה מעורב בחיי החברה בכפר, הוא היה חלק מהנוף בו, והתנדב רבות לסייע באירועי תרבות שונים. אריה התגורר בכפר רוב חייו ואהב אותו מאוד. הוא היה איש אוהב ואהוד, מלא כוונות טובות ובעל לב רחב. הוא התמסר מאוד למשפחתו. החינוך התמידי והצחוק המתגלגל היו סימן ההיכר שלו ואלה ליוו אותו כל חייו.

מצבו הבריאותי התדרדר בחודשים האחרונים, אך עם זאת הוא לא ויתר, שמר על שמחת חיים והספיק עוד להשתתף בחתונת בנו עודד בחודש מאי.



אריה וחבצלת עם הילדים ומשפחותיהם, מאי 2021

אריה הותיר משפחה מלוכדת, אישה אוהבת ומסורה, בנים, כלות וארבעה נכדים. יהי זכרו ברוך!

הכתבה מבוססת על דברים שכתבה חבצלת אשתו.
ערכה: תמר ישר





נעים להכיר - איילה סטרשנוב

אלופת ישראל בקפיצות ראוה על סוס, 2021

בחודש יוני האחרון זכתה איילה סטרשנוב בת ה-15 באליפות הארץ בקפיצות ראוה על סוס. שלט הברכות שהנוער תלה לכבודה ושידורי הענף באולימפיאדה, הביאו אותנו להתחקות אחר סיפור הצלחתה.

ההתנסות הראשונה של איילה ברכיבה הייתה על סוס פוני בגיל שלוש. האהבה לדבר היתה מורגשת כבר אז, עד שבגיל ארבע וחצי היא התחילה ללמוד רכיבה על סוס רגיל פעם בשבוע, בחווה בגבעת חן.

האימונים בשלביהם הראשונים כוללים בעיקר עקרונות רכיבה ושליטה המאפשרים חיבור בין הרוכב לבין הסוס, לרבות היכולת לשלוט על צעדיו. בהמשך מתחילים בהדרגה לקפוץ מעל משוכות בגבהים הולכים ועולים. התחרויות מתחילות מ-85 ס"מ. בתחילת הדרך איילה רכבה על סוסי בית הספר של החווה והתמודדה בתחרויות של "ליגת בית הספר". מדובר בסוסים שתלמידים רבים רוכבים עליהם ולפיכך החיבור בין הרוכב לסוס כצמד עדיין לא בא לביטוי. גם בשלב זה איילה הגיעה מעת לעת להישגים יפים ואף זכתה בפרסים. בחלוף שלוש שנים, לאור התמדתה ורצונה להתקדם, היה ברור שעליה לרכוב על סוס אישי, ייעודי למשימה, ולהשתתף בתחרויות בליגת הבוגרים. לכן היא עברה עם מאמנה האישי "חווה הירוקה" ברמת השרון וקיבלה סוס בחצי פנסיון...



מדליות וגביעים מתחרויות שבהן איילה זכתה



איילה בחווה עם הסוס שלה טופ גריי, 2020

איילה סיפרה: "...תדירות האימונים עלתה לשלוש פעמים בשבוע, למדתי להתאים את עצמי לסוס ולהתפתח כרוכבת. עם זאת יכולתי לרכוב עליו רק מחצית מימות השבוע, והשתתפתי בתחרויות הוכתבה ע"י בעל הסוס. לכן קיבלתי לפני שנה, סוס משלי, בשם טופ גריי, סוס צעיר יחסית, שהגיע מהולנד ונמצא המתאים ביותר עבורי מבחינת זמן התגובה, הקפיצה החזקה יחסית והרתיעה הנמוכה ממכשולים. אמנם, הוא סוס קשה יחסית לרכיבה אבל מאוד חמוד, המשרה ביטחון ברכיבה, והיה כיף לעבור אליו.

אני מתאמנת בחווה כל יום ובכל ימות השנה. בימים שבהם אין לי אימון, אני רוכבת עצמאית. בשבת, ביום החופשי של הסוס, אני מוציאה אותו למרעה. לפני כל רכיבה אני מברישה את הסוס ומאכפת אותו, ובסיומה אני מנקה את הציוד ושוטפת אותו.





איילה עם סוסה טופ גריי במעבר מכשול,

לרוב, אני מגיעה לחווה סמוך לסיום הלימודים וחוזרת ממנה לאחר כשלוש שעות, כדי להשלים מטלות לימודיות ולבלות עם חברות. לפני היעדרויות מתוכננות, אני דואגת שחברה תטפל בסוס ושהמאמן שלי ירכב עליו וישמור על כשירותו.

נפילות מסוס והתמודדות עם פציעות נלוות, הן תופעה שכיחה בספורט זה. לפני כשנה, זמן קצר לאחר שקיבלתי את טופ גריי, עברתי פציעה בגב שהשביתה אותי מרכיבה לשלושה חודשים. התנחמתי בכך שיכולתי להמשיך לטפל בסוס, גם עם המחוך הנוקשה שניתן לי.

ליגת הבוגרים כוללת מגוון תחרויות. אני נהנית מהתחרויות, צוברת ניסיון ומשתדלת לכן להתחרות כמה שיותר. המסלול בתחרות כולל 11-12 מכשולים, בגובה מוגדר ובמרחקים משתנים ביניהם, המחייבים תכנון מקדים והיערכות נכונה באמצעות הליכת מסלול מקדימה הנערכת עם המאמן, כרבע שעה לפני תחילת התחרות. חשוב לזהות בהליכת המסלול מכשולים שמהם הסוס עלול להירתע ונקודות שמפניהן עלי להישמר וכן לחשב מרחקים ולתכנן להגיע למכשול במספר צעדים נכון. המטרה היא לעבור את המכשולים בצורה הכי נקייה ובמינימום זמן."



איילה (במרכז) בטקס הזכייה באליפות המדינה, יוני 2021

בתחרויות יש גם אכזבות. חוסר ריכוז קטן יכול להביא להפלת מכשול, חוסר ביטחון יכול להביא גם לחוסר ביטחון של הסוס ולסירוב לקפוץ. שלושה סירובים מביאים ליציאה מהתחרות. את כל אלה חוותה גם איילה לאורך הדרך והם תרמו לחישולה ולהגדלת המוטיבציה להצליח.

"באליפות המדינה שהתקיימה ביוני האחרון במושב שרונה, השתתפו במקצה שלי (Amateur B), 21 רוכבים, והמכשול המרבי היה בגובה של 1.10 מ'. התחרות כללה ארבעה מסלולים ובסיומם השגתי את הניקוד הגבוה ביותר, שזיכה אותי במקום הראשון. הסוס קיבל רוזטה ואני קיבלתי גביע. זו הייתה חוויה מעצימה, הרגשתי שהוכנתי טוב לתחרות והייתי מסונכרנת עם הסוס."

אני שואפת להתקדם בקפיצות, להשתתף בתחרויות עם משוכות בגבהים הולכים ועולים, ואם יתאפשר, לקחת חלק גם בתחרויות בינלאומיות."

ראיינה וערכה: תמר ישר
הצילומים באדיבות המשפחה

מרכז התינוק והמורשת פונה אל כל התושבים, בוגרים וצעירים, שהגיעו להישגים או פעלו באופן ראוי לציון בכל תחום מתחומי חיינו – בחברה, בתרבות, בספורט, במדע, בכלכלה, בתעשייה וברפואה – שתפו אותנו ודרכנו את תושבי הכפר בהישגים ופעולותיכם. מותר ורצוי גם 'להלשין' על אחרים.





הבזקים מהעבר

75 שנים לבריכת השחייה

בחודש אוגוסט, לפני 75 שנים בדיוק, נפתחה בריכת השחייה של רמות השבים, המפורסמת בדפנות האספלט המשופעות שלה. על חשיבותה של הבריכה הראשונה נכתב:

באותם ימים ראשונים, יצאו
נערי השרון – מכפר סבא, רעננה
ורמתיים ובנותיה את בריכות
ההשקיה בהן למדו לשחות, ובאו
למקום הכי פופולרי בימי חום
לוהטים – לבריכת השחייה ברמות
השבים. זו הייתה בריכה מוזרה
שדפנותיה יצוקות אספלט בשל
המחסור במלט בימי מלחמת העולם
הראשונה. שיהיה מאספלט, אבל
על תענוג השחייה לא ויתרו היקים
מרמות השבים, שהקפידו על עיסוק
בתרבות הגוף.

לרגל פתיחת הבריכה, פורסמו ב- 18.8.1946 הנחיות בטיחות לתושבים מטעם הוועד. הרי הן לפניכם:

בריאות והיגיינה - על מנת למנוע נזקים בריאותיים ממבקרי הבריכה, במיוחד ילדים, המתרחצים מתבקשים לא להישאר במים זמן רב. הורים ומחנכים מחויבים למנוע מהילדים שהייה ממושכת במים. כשאלה מקבלים שפתיים כחולות, זה סימן ברור שהם נשארו במים יותר מידי זמן. כמו כן קיימת סכנה להיחשף לשמש לזמן ממושך, זה חשוב במיוחד כשלושבים בגדי ים (בשל חשיפת העור). על פי עצת הרופאים, מומלץ שילדים ישהו בבריכה לא יותר משעה וחצי ביום. מאחר והמציל אינו יכול לבקר את זמני השחייה של הילדים בבריכה, על ההורים לבחון לפחות פעם או פעמיים, מהו פרק הזמן המתאים לילדיהם לשהייה במים.

הרופאים אינם ממליצים להיכנס לבריכה לאחר הליכה ממושכת בחום או אחרי ארוחה דשנה.

לדעת הרופאים הסיכון להזדקקות במחלות בבריכה שלנו מצומצם, מאחר וקיימת התחדשות קבועה של המים. לצערנו, מחלות אוזניים, בעיקר דלקת באוזן החיצונית, קיימות בכל הבריכות בארץ ובאירופה.

מבקרים בעלי רגישות כזו מנועים מקפיצת ראש ומצלילה, ועליהם לסגור היטב את פתח השמיעה באמצעות כובע ים או צמר גפן טבל בשמן. הדבר האחרון נכון גם למבקרים הסובלים מדלקת באוזן התיכונה. בכל מקרה חשוב להתקלח באופן יסודי אחרי השחייה.





בריקת השחייה הישנה, אוסף הארכיון

באותו חוזר התבקשו תושבי הכפר לעזור במימון נטיעת עצים במתחם הבריכה :

מומלץ שהורים החוגגים לילדיהם יום הולדת, יתרמו לנטיעת עץ צל בבריכה. את התרומה ניתן להעביר לחבר גרטנר או למזכיר.

ומסתבר שהתושבים נענו! בחוזר אחר של הוועד מ- 24.01.1947 נכתב :

נטיעות עצים - בכוונתנו לטעת בט"ו בשבט עצים בשטח של בריכת השחייה, לאחר שהודות לתורמים מהישוב נאסף סכום יפה למטרה זו לרגל אירועים משפחתיים כמו חגיגות או אזכרות, אנו מבקשים מכל התושבים להמשיך ולתרום בכל אירוע למטרה זו.



הבריכה הישנה הוחלפה בחדשה, שקירותיה ישרים, אך העצים שבצילם נהנים באי הבריכה כיום, הם כנראה אותם עצים שניטעו הודות לתרומות התושבים.





מקורות:

- סמכי הוועד, 18.08.1946 ; 24.01.1947. תורגמו בידי חנה וינטר ותמר ישר.
- קטע מכתבה בעיתון 'חדשות השרון', פורסמה לרגל בניית הבריכה החדשה ב- 1982.
- העצים במתחם הבריכה כיום צולמו בידי אסנת שירן, אוגוסט 2021.

לתשומת ליבכם

התערוכה של שנת תשפ"א פורקה ופינתה את מקומה לתערוכה החדשה.
גיליונות שעליהם תמונות שהתקבלו מתושבים – נמסרו לידיהם.
תושבים המעוניינים באחד הגיליונות שנשארו,
מתבקשים לפנות לאסנת שירן בטלפון : 054-4619439



השלושה בפברואר 2021 / פרק א'

36 להר

פעם היה פה תרנגול גבר שדאג להשכמה והתחרה בקולות מואזין, היום אלה צווחות ציפורים המתערבבות בזמזום מכוניות כדבורים מכביש ארבע הסמוך, מדי פעם נהמת אופנוע מבהילה או סירנת משטרה עצבנית שאינן נותנות מנוח בבוקר של השכמה לתושבי רמות השבים.

השמש מאירה את סגר היום המאה ושמונים מבעד לריסים והתריסים, לא הספקתי להגיב לשפתייה החמות, הממלמלות בלחש "דבלה יש לך היום יום הולדת אל תשכח" והמשיכה במרוץ יומה, לבושה במדי נכדים המחכים רק לה, מותירה אותי בטריקה, נטוש לרסס בושם ושקשוק מפתחות מתרחק, אחר כך הופיע השיטפון המוקצף גלי 'שמאלץ' של ברכות משתלחות בים של 'אימוגיי' שאינו מובן לי כל כך, עם האיוורים הרוחניים ולבבות הבהוב אדומים, אחזה בסמארטפון שלי תזזית.

ממתקי אמש הוצאו בחשאי ממחבואם והונחו ביד אמונה על השידה בצמוד למיטה על מפת שולחן פרחונית, כיאה בכל טכס הולדת בביתנו המתרוקן. סוכריות קוקוס, נחשי קליפות הדרים מצופי שוקולד שחור ו'טוויסטי' צהוב דבש לצד שוקולד 'גודאייבה' לבן ו'ארמני' אלוהיים, הביטו בי באדישות מצלחתם רגעים לפני שייעלמו.

מיהרתי להתחבר לרצועה, גלגול הנשמה שלי, 'שפצל', כלב ה'שיצו' שלי החל לקטר, אין לו זמן, יש לו יציאה לשחרר ואם אפשר למהר ייטב, מצידו שהמתקים יחכו, שדרת העצים וכל עמודי החשמל הקדים מחכים לו במסלול 'שפצל אחד', אל השום דבר אל הכלום כי אין כלום, כמו כל בוקר בשנים עשרה השנים האחרונות, אך הפעם במתכונת חג, בכל זאת זהו היום המיוחד שלי ולא שלו. הטיול מתחיל ב'סמטת המגן' דרך 'השקד', רחוב 'הבנים' בואכה 'סמטת הנוער', 'הירקנים' וחזור ל'שקד', עניין של עשרים דקות לכל היותר. לא הספקנו לפסוע ולו פסע אחד לפני השתנה ראשונה וכבר התגלגלנו אל הצפוי. ככה זה אצלי, חשבתי משועשע, בכל שלושה בפברואר הפתעה רודפת הפתעה. כנראה כשהגחתי לעולם בפברואר היה בלגן, אשתקד למשל, כל מכשירי הבית התקלקלו, ממכונת הכביסה עד לרכב שנתקע, מכרים מעדו ברחוב עד זוב. יצאתי בקריאת אזהרה מבוהלת אל כולם. זהו היום שלי אל תשכחו, היזהרו. זה הפברואר שלי הידוע. אולי תמזערו נוכחות בבורסה, אולי תישארו בבתים, סעו בזהירות המלצתי ברצינות. חסכו פורענות ולי אי נעימות. לפתע הגיח 'לייבה' השכן בדרכי והצטרף לחגיגת יומי הלא צפוי, הוא מחקלאי הכפר האחרונים ברמות השבים, ראשון תמיד להציע, רוקח נשמות טובות.

המשך יבוא...



נופי רמות השבים

דב לזר



מנהרה ירוקה לחנייה

